

ПОВЫКВА ХРИСТОСЪЗ ПЕТРА, ІАКОВА И ІОАННА НА АПОСТОЛСТВО.

2. Видѣвъ же Сімонъ Петръ, припадє къ колѣнома Іисусовома, глагола: ѿзыди ѿ мене, ѿкъ мужъ грѣшенъ ѣсмь, Гдн. ст. 8.

2. Оўжаєз бо ѿдержаше єгò, ѿ вєлè сущыа єз нимъ, ѿ ловитвѣ рыбъ, ѿже ѿша. ст. 9.

3. Такожде же Іакова ѿ Іоанна, сына Заведѣова, ѿже вѣста Ѹвѣщника Сімонови. ѿ речє къ СімонѸ Іисъ: не бойса: ѿ сѣлѣ вѣдєши члвѣки лова. ст. 10.

4. ѿ ѿвлєкше Ѹба корабля на зємяю, ѿстаєвъше вєлè, вєз слѣдъ єгò ѿдоша. ст. 11.

ИЗМѢНЕНІЕ.

а). **Мòли єгò, (сирѣчь Петра).** ТѸка ясно єлè открьва ємирєнїє-то на Христа Спаитєла, който, макаръ и да-є вѣрховєнъ Господаръ на вєичкы твари, не повєлаєва ПетрѸ, из молн го, да отдалѣчи малко корабля єн отъ вѣтєга.

в). По глагола же твоємѸ ввєргѸ мрєжѸ. Сирѣчь Петръ ако и да нѣмалъ оцє єзвѣршенно знанїє за Христа (кой, и какъєз є), из послѣшалъ, и испъзналъ това, чтото мѸ реклаъ Христосъ да направн; и єз таково-то єн послѣшанїє заєлѣжнлъ (за себе) званїє на Апостолство.

в). Евангєлиєтъ Маттєєй (вєз гл. 4. ст. 18) пишє, чє Петръ, кєз това врємя когато Христосъ го повыкла на Апостолство-то, ловнлъ бѣлъ рыбы заєдно єз врата-єн Андреєа: Влè това тѸка и Евангєл. ЛѸка повѣстѣєва, чє тїн (Петръ и Андрей) „ поманѸша “ сирѣчь дали знакъ єз рѣцѣ на дрѸгы-ты єн єзовщнн-